

27. Spory wokół Jezusa

RÓŻNE POSTAWY WOBEC JEZUSA

Po wydarzeniu znad Jordanu i czterdziestodniowym duchowym przygotowaniu na pustyni Jezus podjął oficjalną działalność, rozpoczynając wędrówkę po Galilei i nauczając o królestwie Bożym. Nawoływał ludzi do wiary i nawrócenia. Mówił o Bogu, który kocha ludzi i chce ich obdarować niekończącym się życiem. Prawdziwość swoich słów często potwierdzał czynami (cudami). Ludzie, podobnie jak dziś, bardzo różnie odnosili się do Jezusa. Jedni przyjmowali Jego nauczanie, wyznawali w Niego swą wiarę i stawali się Jego uczniami. Inni odrzucali Go, prowadzili z Nim spory, powątpiewali w Jego boskie postannictwo dotyczące zbawienia ludzi.

Z odrzuceniem i niezrozumieniem Jezus spotkał się między innymi w swoim rodzinnym mieście. Ci, którzy znali Go jako cieślę, syna Maryi i Józefa, nie potrafili właściwie zinterpretować mądrości, z jaką przemawiał, nie potrafili uwierzyć Jego słowom. Dlatego powiedział im z wyrzutem: *Tylko w swojej ojczyźnie, wśród swoich krewnych i swoim domu może być prorok tak lekceważony* (Mk 6, 4).

Jezus wychowywał się i rozpoczął działalność na terenie Galilei, natomiast urodził się i poniósł śmierć w Judei. Galilea, Judea i Samaria stanowiły wówczas trzy główne części kraju Żydów.

JEZUS W OBLCZU PODSTĘPNYCH PYTAŃ

Ewangelista Marek opowiada też o podejmowanych przez wrogów Jezusa próbach ośmieszenia Go i podważenia Jego autorytetu. Wiele z nich miało miejsce już w Jerozolimie, po Jego uroczystym wjeździe do miasta. Jedną z takich prób Ewangelista tak opisuje:

Posłali natomiast do Niego kilku faryzeuszów i zwolenników Heroda, którzy mieli pochwyć Go w mowie. Ci przyszedli i rzekli do Niego: „Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i na nikim Ci nie zależy. Bo nie oglądasz się na

osobę ludzką, lecz drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Czy wolno płacić podatek Cezarowi, czy nie? Mamy płacić czy nie płacić?”. Lecz On poznał ich obłudę i rzekł do nich: „Czemu Mnie wystawiacie na próbę? Przynieście Mi denara, chcę zobaczyć”. Przynieśli, a On ich zapytał: „Czyj jest ten obraz i napis?” Odpowiedzieli Mu: „Cezara”. Wówczas Jezus rzekł do nich: „Oddajcie więc Cezarowi to, co należy do Cezara, a Bogu to, co należy do Boga”. I byli pełni podziwu dla Niego (Mk 12, 13-17).

Pomyśl

Dlaczego Jezus został odrzucony przez mieszkańców swojej miejscowości?

Co sprawia, że ludzie do dzisiaj wystawiają Jezusa na próbę, szukają argumentów przeciw Niemu?

Co w nauce Jezusa jest dla ciebie najtrudniejsze do przyjęcia? Dlaczego?

Czytając to opowiadanie, można zauważyć, że Jezus nie zamierzał rozwiązywać codziennych sporów ludzi. Oni sami powinni je rozwiązywać, posługując się własnym rozumem oraz sumieniem. Sytuacja ta stała się jednak dla Jezusa okazją do przypomnienia ludziom czegoś dla nich o wiele ważniejszego. Tego, że człowiek powinien oddawać należną cześć przede wszystkim Bogu. Nadmienił też, że to nie koliduje z podporządkowaniem się rozporządzeniom cesarza, dzisiaj powiemy: prawowicie wybranej władzy.

To i wiele innych opowiadań o rozmowach Jezusa z przedstawicielami różnych ugrupowań religijnych świadczy też o tym, że celność i mądrość udzielanych przez Niego odpowiedzi nie zawsze przysparzała Mu przyjaciół, zwolenników, wyznawców. Również dzisiaj niektórzy ludzie zmagają się z Jezusem za pomocą rozumu, ale nie chcą otworzyć na Niego i Jego naukę swych serc.

Być bliżej Ciebie chcę, o Boże mój!
Z Tobą przez życie lżej nieść krzyża znój.
Ty w sercu moim trwasz, z miłością Stwórcy ziem
tulisz w ojcowski płaszcz, chroniąc mnie w nim.

Być bliżej Ciebie chcę na każdy dzień,
za Tobą życiem swym iść jako cień.
Daj tylko, Boże dusz, obecność Twoją czuć,
myśl moją pośród burz na Ciebie zwróć.